

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw

COM(2006) 66 wersja ostateczna — 2006/0020 (COD)

(2006/C 318/13)

Dnia 27 marca 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 285 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 26 lipca 2006 r. Sprawozdawcą była Susanna FLORIO.

Na 429. sesji plenarnej w dniach 13-14 września 2006 r. (posiedzenie z 14 września 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 130 głosami — 7 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 W dn. 20 grudnia 2000 r. Rada Europejska postanowiła zapoczątkować wieloletni program na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) ⁽¹⁾. Posługując się tymi nowymi ramami odniesienia, Unia Europejska miała na celu podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw w gospodarce opartej na wiedzy, uproszczenie i ułatwienie otoczenia prawnego, administracyjnego i finansowego — przede wszystkim w celu promowania badań i wynalazczości — oraz ułatwienie dostępu przedsiębiorstw do usług i programów wspólnotowych, a także propagowanie przedsiębiorczości.

1.2 Na początku 2003 r. Komisja Europejska przedstawiła Zieloną księgę w sprawie przedsiębiorczości w Europie ⁽²⁾, w której podkreśliła potrzebę ukierunkowanego wsparcia i zaapelowała o politykę strategiczną na rzecz sektora przemysłowego i wytwórczego, w którym już od wielu lat odnotowywano w Europie niebezpieczny zastój, przede wszystkim w porównaniu z innymi obszarami świata.

1.2.1 Zaproponowano główne działania mające na celu wsparcie i krzewienie przedsiębiorczości w Europie:

- pokonanie barier administracyjnych hamujących rozwój przedsiębiorstw,
- zrównoważenie czynników ryzyka i korzyści związanych z przedsiębiorczością,
- nakłanianie całego społeczeństwa do przyjęcia bardziej pozytywnej postawy wobec tworzenia nowych przedsiębiorstw.

1.3 Po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami w oparciu o zieloną księgę, w 2004 r. Komisja przedstawiła plan działania na rzecz przedsiębiorczości ⁽³⁾, który uwzględnia nowe informacje uzyskane w wyniku konsultacji i stanowi uzupełnienie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości.

1.4 Zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim kluczowe kwestie, takie jak polityka przemysłowa, wsparcie dla usług oraz zatrudnienie jako siła napędowa wzrostu gospodar-

czego, wiążą się ściśle z priorytetami w zakresie zatrudnienia i spraw społecznych, które stanowią istotny cel decyzji politycznych Unii Europejskiej. Również w tej dziedzinie w ostatnich latach instytucje europejskie przedsięwzięły różne inicjatywy, między innymi przedstawienie przez państwa członkowskie planu rocznego.

1.5 Na szczycie w Luksemburgu w 1997 r. zapoczątkowano europejską strategię na rzecz zatrudnienia (EES), która została następnie uznana za kluczowy aspekt strategii lizbońskiej. To w istocie strategia lizbońska stawia sobie za cel unowocześnienie gospodarki europejskiej poprzez obniżenie wskaźnika bezrobocia i stworzenie miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji. By osiągnąć te cele należy koniecznie zwrócić uwagę na obszary polityki społecznej i polityki równych szans na różnych szczeblach społecznych. Jest to swego rodzaju warunek wstępny osiągnięcia wyższej stopy wzrostu i „zdrowego” klimatu gospodarczego przed przeprowadzeniem poważnej restrukturyzacji systemu gospodarczego.

1.6 Innymi elementami tego ambitnego projektu miały być Europejska Przestrzeń Badawcza, całkowita integracja rynków i stworzenie klimatu sprzyjającego małym i średnim przedsiębiorstwom. We wniosku dotyczącym programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji na lata 2007-2013 ⁽⁴⁾ sama Komisja stwierdza, że promowanie technologii i badań jest bezpośrednio związane z wykorzystaniem możliwości stwarzanych przez rynek dla nowych produktów, usług i procesów przedsiębiorstw. Ponadto należy wzbudzać chęć do podejmowania ryzyka i wypróbowywania na rynku nowych pomysłów. Niewystarczająco rozwinięta wynalazczość jest jedną z głównych przyczyn niezadowalającego wzrostu w Europie.

1.7 Co się tyczy spójności społecznej, zaapelowano o bezpośrednie działania w dziedzinie kształcenia i zabezpieczenia społecznego. By zapewnić koordynację między państwami członkowskimi w zakresie opracowywania polityki przewidziano możliwość zastosowania mechanizmu otwartej koordynacji, który miałby udostępniać najlepsze rozwiązania i wyniki we wszystkich dziedzinach poprzez wymianę najlepszych wzorców (*best practices*).

⁽¹⁾ Decyzja 2000/819/WE.

⁽²⁾ COM(2003) 27 wersja ostateczna z 21.1.2003 r.

⁽³⁾ COM(2004) 70 końcowy z 11.2.2004 r.

⁽⁴⁾ COM(2005) 121 końcowy z 6.4.2005 r.

1.8 Właśnie dzięki śródkresowej ocenie strategii lizbońskiej Komisja Europejska przedstawiła w 2005 r. komunikat w sprawie „wzrostu i zatrudnienia”⁽³⁾, skupiając swą uwagę na dwóch istotnych zagadnieniach: na osiągnięciu stałego i trwałego wzrostu gospodarczego oraz na tworzeniu coraz lepszych i liczniejszych miejsc pracy. Cele te uznawano za możliwe do osiągnięcia dzięki synergii szczebla wspólnotowego i krajowego.

2. Uwagi ogólne

2.1 Przeobrażenia świata gospodarczego i produkcyjnego są stałym i gwałtownym procesem: różne sektory przemysłowe i związane z nimi podmioty wprowadzają zmiany i innowacje, by dostosować się do zmian rynkowych, dążąc do zachowania konkurencyjności, jak też stworzenia coraz większych możliwości wzrostu i zysku.

2.1.1 Na takim rynku jak europejski, gdzie przedsiębiorstwa rozwijają się w zastraszająco szybkim tempie, a tradycyjne sektory wzajemnie się przenikają (produkcja, handel, dystrybucja itp.), linia podziału między różnymi rodzajami działalności może być trudna do wyznaczenia. Co więcej, coraz trudniej jest ustalić przeważający typ działalności (handlowy, rolniczy, wytwórczy, rzemieślniczy, usługowy itp.), dokonując oceny i klasyfikacji rodzajów przedsiębiorstw.

2.1.2 Zważywszy na zmiany zachodzące w dziedzinie gospodarki społecznej, która dotyczy znaczącej i rosnącej części rynku europejskiego, zestawienia statystyczne z trudem nadążają za ulegającą ciągłym zmianom i unowocześnieniu rzeczywistością. Przedstawiciele Eurostatu stwierdzają, że mieli trudności z określeniem tej dziedziny, ponieważ działania w zakresie gospodarki społecznej nie zawsze są rejestrowane jako działalność gospodarcza. Niemniej Komitet uważa, że nie należy szczerze dążyć do wysiłków, by określić rosnącą wagę sektora związanego z gospodarką społeczną, co jest rzeczą kluczową dla osiągnięcia celów strategii lizbońskiej. Brak takich danych jest przeszkodą w lepszym rozumieniu rozwoju świata gospodarki i rynku.

2.1.3 Istotnym celem okazało się zatem pozyskanie statystyk strukturalnych na temat europejskich przedsiębiorstw, które byłyby aktualizowane i które koncentrowałyby się przede wszystkim na ich działalności, konkurencyjności, wydajności i strukturze. Podkreślając wagę wsparcia statystycznego, nie należy zapominać, że gromadzenie danych, a następnie ich przetwarzanie wiąże się z wykorzystaniem częstokroć znacznych (szczególnie w wypadku małych przedsiębiorstw) zasobów ludzkich i finansowych.

2.1.4 Wzrost gospodarczy jest absolutnym priorytetem dla wszystkich krajów Unii Europejskiej, jak przy niezliczonych okazjach powtarzały już Rada Europejska i inne instytucje europejskie. Wzrostowi temu musi koniecznie towarzyszyć tworzenie nowych i lepszych miejsc pracy. Proces ten musi zachodzić we wszystkich sektorach — lecz zwłaszcza w przemyśle wytwórczym i sektorze usługowym — w taki sposób, by pobudzić sam wzrost i umożliwić obywatelom europejskim czerpanie z niego korzyści.

2.2 Europejski model rozwoju różni się od innych tym, że przywiązuje dużą wagę do aspektu społecznego i do pojęcia zrównoważenia wzrostu gospodarczego. Należy brać ten fakt pod uwagę za każdym razem, gdy instytucje europejskie zamierzają wydać przepisy w zakresie swych kompetencji.

2.3 W konsekwencji, by opracować naprawę skuteczną, przydatną i spójną przepisy należy mieć bardzo dokładny ogląd europejskiej rzeczywistości przemysłowej. Decyzje polityczne opierają się na analizie rzeczywistości i związanych z nią problemów poprzez proponowanie rozwiązań uwzględniających jak największą liczbę możliwych elementów oraz dążenie do antycypowania wpływu powziętych decyzji na tę rzeczywistość na płaszczyźnie politycznej, gospodarczej, prawnej, społecznej, krajowej i terytorialnej.

2.4 Dla przeprowadzenia pełnej i skutecznej analizy rzeczywistości fundamentalne znaczenie ma zapewne instrument statystyczny. Prace wykonane przez Eurostat od początku jego istnienia są źródłem cennego i niezbędnego wsparcia dla procesu decyzyjnego i politycznego Unii Europejskiej.

2.4.1 Instrument statystyczny ma podstawowe znaczenie, gdyż jest w stanie zmierzyć, zbadać i opisać liczne i różnorodne aspekty rzeczywistej sytuacji. Dostępność informacji statystycznych ma fundamentalne znaczenie dla kształtowania i oceniania obszarów polityki, zarządzania usługami i funkcjami publicznymi, stanowienia lepszego prawa oraz stałego i okresowego monitorowania wyników i postępów poczynionych dzięki obranym kierunkom politycznym.

2.5 Dotyczy to wszystkich obszarów kompetencji Unii Europejskiej i z tego też względu Eurostat, wspierany i wspomagany przez instytucje statystyczne państw członkowskich, ma za zadanie przetwarzanie oraz dostarczanie zaktualizowanych i wiarygodnych danych. W ostatnich latach fundamentalne znaczenie miały dane zebrane w dziedzinie gospodarki i finansów, rolnictwa, kierunków polityki demograficznej, opieki społecznej, handlu, badań naukowych, środowiska naturalnego, transportu i — co nie mniej istotne — świata przemysłu oraz właściwych dla niego wskaźników rynkowych.

2.5.1 By przekonać się o wadze przypisywanej europejskiemu światu przedsiębiorczości i jego rozwojowi, wystarczy przywołać inicjatywy przedsięwzięte w tym względzie w ostatnich latach przez Komisję i Radę.

3. Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie statystyk strukturalnych w dziedzinie przedsiębiorstw

3.1 Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 58/97 przyjęte przez Radę dn. 20 grudnia 1996 r. zostało zmienione aż cztery razy w ciągu ostatnich 10 lat, a wniosek stanowi najnowszą propozycję zmiany, która umożliwiłaby uzyskanie większej spójności i zwiększenie możliwości zastosowania kierunków polityki i strategii mających na celu wsparcie europejskiego przemysłu i produkcji.

⁽³⁾ COM(2005) 330 końcowy z 20.7.2005.

3.1.1 By zaspokoić coraz większą potrzebę statystyk, Komisja proponuje pewne ulepszenia ze szczególnym uwzględnieniem usług, które w ostatnich miesiącach znajdowały się w centrum szerokich dyskusji ze względu na swe — nie w pełni jeszcze odzwierciedlone na szczeblu europejskim — znaczenie gospodarcze i potencjał. Komisja dołącza również załącznik dotyczący demografii przedsiębiorstw i usług dla przedsiębiorstw.

3.2 Komisja stwierdziła, że w wypadku wielu obszarów działalności, związanych przede wszystkim z usługami dla przedsiębiorstw, brak szczegółowych, najnowszych danych statystycznych; nowy wniosek stwarza zatem możliwość dostosowania obowiązujących przepisów w taki sposób, by działalność gospodarczo-produkcyjna przedsiębiorstw była porównywalna do działalności usługowej.

3.2.1 Ponadto Komisja uznała, że dla poparcia zaleceń strategicznych w sprawie przedsiębiorczości konieczne są zharmonizowane dane dotyczące demografii przedsiębiorstw (tworzenia, działalności, likwidacji) i ich wpływu na zatrudnienie. Dane „demograficzne” przedsiębiorstw stanowią już część wskaźników strukturalnych wykorzystywanych do monitorowania celów wyznaczonych w ramach strategii lizbońskiej. To właśnie w tym kontekście należy analizować rewizję zaproponowaną przez Komisję.

3.3 Wniosek określa kod NACE ⁽⁶⁾ jako instrument odniesienia dla gromadzenia danych statystycznych. NACE jest zazwyczaj wykorzystywany przez służby Komisji w odniesieniu do wszystkich statystyk dotyczących działalności gospodarczej. Został on poddany rewizji i aktualizacji, by sprostać potrzebie lepszemu zrozumieniu zmian gospodarczo-produkcyjnych zachodzących w UE.

3.4 NACE REV. 1.1, który jest wskaźnikiem odniesienia, stanowi prostą aktualizację NACE REV. 1 i nie wiąże się z jego znaczącym przekształceniem. Celem aktualizacji było odzwierciedlenie:

- nowych rodzajów działalności, które nie istniały jeszcze w chwili sporządzania NACE REV. 1,
- rodzajów działalności, które zyskały na znaczeniu po sporządzeniu NACE REV. 1 w wyniku zmian technologicznych lub gospodarczych,
- korekty błędów występujących w pierwotnym NACE REV. 1, które były już wtedy zauważalne i nie wynikały ze zmian w filozofii prowadzenia działalności.

3.4.1 W najbliższych miesiącach wydana zostanie dodatkowa rewizja NACE — obecnie znajdująca się podczas drugiego czytania w Parlamencie Europejskim — która wprowadzi nowe zmiany i aktualizacje.

⁽⁶⁾ NACE — ogólna klasyfikacja działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej.

3.5 Zestawienie statystyczne, określone przez zakres (art. 2), jest sporządzone w formie modułów wymienionych w art. 3 proponowanego rozporządzenia:

- wspólny moduł dla rocznych statystyk strukturalnych,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w przemyśle,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w handlu,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w budownictwie,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w ubezpieczeniach,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w instytucjach kredytowych,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych w funduszach emerytalnych,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych dotyczących usług dla przedsiębiorstw,
- moduł szczegółowy dla statystyk strukturalnych dotyczących demografii przedsiębiorstw,
- elastyczny moduł wykorzystywany przy zbieraniu na małą skalę danych ad hoc dotyczących cech charakterystycznych przedsiębiorstw.

3.5.1 Ostatnie trzy moduły zostały wprowadzone przez omawiany wniosek dotyczący przekształconego rozporządzenia, a treść i zastosowanie każdego z nich zostały omówione w oddzielnych załącznikach.

3.6 Przewidziano ponadto badania pilotażowe w wypadku jedynie niektórych modułów. Badania takie zawsze towarzyszyły zbieraniu danych statystycznych dla modułów; w tym wypadku należy podkreślić włączenie badań pilotażowych ad hoc dla sektorów służby zdrowia i edukacji. Chodzi o dobrowolne badania, które zdaniem Eurostatu służyłyby bardziej precyzyjnej ocenie wpływu działalności rynkowej w tychże sektorach.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Komitet uznaje zasadniczy wkład instrumentu statystycznego w wyznaczenie priorytetów w dziedzinie polityki przemysłowej, w ramach strategii lizbońskiej. W programie ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji na lata 2007-2013 ⁽⁷⁾ Komisja popiera przydatność analiz porównawczych jako instrumentu służącego opracowywaniu kierunków polityki, a także badaniom i wymianie dobrych rozwiązań między władzami krajowymi i regionalnymi.

4.2 Z tegoż względu Komitet uważa, że istotna jest aktualizacja rozporządzenia (WE, Euratom) nr 58/97 i proponuje pewne zmiany.

⁽⁷⁾ Patrz: przypis nr 4.

4.3 We wspólnym module (załącznik I) pozycja „koszty zabezpieczenia społecznego”, która występowała już w poprzednich wersjach, okazuje się być mało przejrzysta i trudna do zinterpretowania w świetle zmian zachodzących na rynku wewnętrznym. Sposób organizacji zabezpieczenia społecznego różni się w państwach członkowskich pod względem systemów i praktycznych rozwiązań: sama definicja „systemu zabezpieczenia społecznego” jest trudna dla 25 państw UE i powinna zostać prawdopodobnie rozwinięta oraz ponownie sformułowana.

4.4 Dane dotyczące zatrudnienia zawarte w załączniku I, jak też w następnych załącznikach, są zbyt ograniczone i nie odzwierciedlają o wiele bardziej złożonego charakteru rynku pracy we wszystkich państwach UE. Są one w istocie ograniczone do zestawienia liczby pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze pracy i na pełnym etacie: stosunki pracy są o wiele bardziej zróżnicowane. Co więcej, brak zestawienia według płci, które znajduje się jedynie w module dotyczącym sektora bankowego (załącznik VI).

4.4.1 Zważywszy przede wszystkim, że w poprzednich wersjach rozporządzenia (WE, Euratom) nr 58/97 (art. 1) do celów zbierania statystyk zaliczono również analizę „polityki dotyczącej przedsiębiorczości”, przekształcenie to mogło być również okazją do bardziej uważnego i dogłębnego zbadania polityki zatrudnienia stosowanej w przedsiębiorstwach ze względu na znaczenie tego zagadnienia dla obszarów polityki Unii Europejskiej.

4.5 Co się tyczy badań pilotażowych, niewłaściwa wydaje nam się metoda wybrana przez Komisję, która uważa, że należy przeprowadzić analizę takich sektorów, jak służba zdrowia i edukacja „w celu zbadania możliwości objęcia działalnością rynkowych i nierynkowych wskazanych w tych sekcjach”. Biorąc zwłaszcza pod uwagę tymczasowe brzmienie dyrektywy w sprawie usług zaproponowane przez Komisję, które wyklucza je z zakresu zastosowania, Komitet uważa, że tak wrażliwe sektory nie powinny być przedmiotem statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw. W świetle nowych propozycji przepisów w sprawie usług na rynku wewnętrznym Komitet uważa za użyteczne, by Komisja rozpoczęła gromadzenie danych statystycznych dotyczących tych sektorów w trybie ad-hoc.

4.6 W załączniku II (moduł dla statystyk strukturalnych w przemyśle) Komisja uznała za stosowne usunięcie danych dotyczących całkowitych wydatków i wydatków na personel, przeznaczonych na badania i rozwój. W świetle strategii lizbońskiej brak takich danych utrudnia lepsze zrozumienie rozwoju świata przedsiębiorczości oraz charakteru i celu inwestycji.

4.7 Komisja postanowiła wykreślić zestawienie dotyczące zakupu produktów energetycznych. Zestawienie to ma natomiast duże znaczenie, gdyż daje ono ogólny obraz zużycia i wykorzystania energii przez przedsiębiorstwa; co więcej, art. 1 zaproponowanego rozporządzenia stwierdza, że przetwarzanie danych statystycznych dotyczy również „wykorzystywanych czynników produkcji”, do których energia niewątpliwie

się zalicza. Przede wszystkim również w ostatnich deklaracjach Rady i Parlamentu Europejskiego wskaźniki te zostały uznane za priorytetowe — można przypomnieć na przykład niedawno przyjętą Zieloną księgę w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii (*).

4.8 Załącznik VIII jest nowy i dotyczy struktury, działalności oraz wydajności w sektorze usług dla przedsiębiorstw, natomiast przedmiotem załącznika 9 jest demografia przedsiębiorstw. Gromadzenie danych statystycznych w tych dwóch dziedzinach wymaga o wiele częstszego monitorowania. Ponadto danych nie podzielono pod względem rodzaju stosunku pracy czy płci również w module dotyczącym demografii przedsiębiorstw, chociaż bardzo przydatne byłoby poznanie rozwoju i struktury zatrudnienia w chwili powstania oraz likwidacji przedsiębiorstwa.

5. Wnioski i zalecenia

5.1 Unia Europejska potrzebuje lepszych danych statystycznych, które wsparłyby obecną sektorową politykę przemysłową.

5.2 Z tejże przyczyny Komitet podkreśla zasadniczą rolę Eurostatu jako instrumentu monitorowania obszarów polityki Unii Europejskiej. EKES uważa zatem, że należy wzmocnić działalność Eurostatu, optymalnie wykorzystując i rozwijając sieciowy system gromadzenia danych statystycznych w poszczególnych państwach członkowskich.

5.3 Komitet całkowicie popiera propozycję przekształcenia rozporządzenia (WE, Euratom) nr 58/97 w sprawie statystyk przemysłowych.

5.4 Zestawienia statystyczne są istotnym instrumentem zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym, należy zatem stworzyć narzędzia wsparcia, dzięki którym byłyby one coraz bardziej skuteczne i wiarygodne, a także coraz częściej sporządzane we właściwym czasie.

5.4.1 O ile to możliwe, zestawienia statystyczne powinny opierać się na zaktualizowanych danych, które są już przechowywane przez organy administracyjne lub inne upoważnione instytucje. Obciążenie administracyjne związane z gromadzeniem danych statystycznych musi być dostosowane do wielkości przedsiębiorstwa. W niektórych krajach gromadzenie danych statystycznych na temat MŚP zostało powierzono stowarzyszeniom branżowym posiadającym reprezentację na szczeblu lokalnym czy też regionalnym. Przydatna mogłaby być wymiana tego typu dobrych rozwiązań między państwami członkowskimi.

(*) COM(2006) 105 końcowy z 8.3.2006.

5.5 Potrzebne są coraz bardziej ukierunkowane i aktualne dane statystyczne na temat struktury przedsiębiorstw oraz ich działalności produkcyjnej, które uwzględniałyby różny wolumen i różne typy działalności mogące wystąpić wewnątrz tego samego przedsiębiorstwa (produkcja, handel, dystrybucja).

5.6 Komitet uważa, że istotne jest funkcjonowanie skutecznego systemu konsultacji i dialogu między Eurostatem, partnerami społecznymi, środowiskiem naukowym a stowarzyszeniami. Mechanizm ten należy udoskonalić i rozwinąć na forum CEIES-Eurostat, które skupia po jednym przedstawicielu użytkowników z każdego państwa członkowskiego.

5.7 Co się tyczy — na przykład — kosztów opieki społecznej, pogłębiony dialog Eurostatu z partnerami społecznymi pozwoliłby lepiej zdefiniować zobowiązania finansowe przedsiębiorstw w tym sektorze, które różnią się w zależności od państwa członkowskiego, zamiast ujmować je pod tą samą pozycją.

5.8 Chociaż dane na temat zatrudnienia są przedmiotem innych ukierunkowanych statystyk, dzięki ich uszczegółowieniu obraz działalności przedsiębiorstw byłby bardziej przejrzysty. Co się tyczy zestawień dotyczących zatrudnienia, Komitet odnotowuje, że statystyki strukturalne na temat przedsiębiorstw, w tym na temat demografii, nie mogą pomijać wnikliwej analizy w zakresie jakości zatrudnienia. Zatrudnienie jest podstawowym czynnikiem decydującym o sukcesie w zakresie działalności przedsiębiorstw, a zatem zestawienie dotyczące stosunku pracy, które czyni jedynie rozróżnienie między pełnym a niepełnym wymiarem pracy, okazuje się całkowicie niewystarczające szczególnie w świetle stałych zmian zachodzących na rynku pracy. Co więcej, Komitet uważa, że całkowite oddzielenie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw od zestawień na temat zatrudnienia nie jest przydatne, gdyż są to obszary zdecydowanie ze sobą powiązane.

5.9 Każdego roku udział gospodarki społecznej w gospodarce europejskiej jest coraz większy. W świetle tego faktu Komitet uważa, że Komisja mogłaby za pośrednictwem Eurostatu ocenić ten sektor i jego wpływ na świat przedsiębiorstw, korzystając z instrumentu badań pilotażowych.

5.10 Komitet podkreśla wątpliwości co do stosowności dogłębnego zbadania sektorów służby zdrowia i edukacji przy pomocy metody badań pilotażowych. Wziąwszy pod uwagę delikatną naturę tych sektorów i ich fundamentalne znaczenie dla wszystkich obywateli europejskich, Komitet uważa, że ich objęcie statystykami strukturalnymi dotyczącymi przedsiębiorstw jest nie na miejscu. W świetle nowych propozycji przepisów w sprawie usług na rynku wewnętrznym Komitet uważa za użyteczne, by Komisja rozpoczęła gromadzenie danych statystycznych dotyczących tych sektorów w trybie ad-hoc.

5.11 Co się tyczy zakupów energii i inwestycji w zasoby ludzkie w sektorze badań i rozwoju, zdaniem Komitetu istotne jest przeprowadzenie oceny jakościowej i ilościowej ich znaczenia dla działalności przedsiębiorstw, pomimo faktu, że przewidziano instrumenty statystyczne ad hoc i w świetle zarówno celów strategii lizbońskiej, jak i ostatnich obaw Unii Europejskiej oraz działań przez nią podjętych w dziedzinie polityki energetycznej.

5.12 Co się tyczy zestawień związanych ze zmiennymi środowiskowymi, Komitet podkreśla wagę gromadzenia danych na temat usuwania odpadów przemysłowych oraz oczyszczania ścieków i obszarów zanieczyszczonych. Ponadto przydatne byłoby ustalenie — wzięwszy pod uwagę koszty tych operacji — czy odpady przemysłowe są usuwane poprzez wewnętrzne systemy przedsiębiorstwa czy też usuwanie ich jest zlecane podmiotom zewnętrznym.

5.13 W załączniku IV, który dotyczy sektora budownictwa, przydatne byłoby wprowadzenie rozróżnienia między poszczególnymi rodzajami działalności: budownictwem mieszkaniowym, budownictwem publicznym, sieciami transportu i infrastrukturą.

5.14 Należy położyć większy nacisk na regionalne dane statystyczne, które wskazywałyby, na jakich obszarach rozwinęły się działalność przemysłowa i przedsiębiorczość, jakie są dominujące rodzaje działalności, w jakich regionach koncentrują się inwestycje badawcze, a w jakich odnotowuje się największą liczbę tworzonych czy też likwidowanych przedsiębiorstw.

Bruksela, 14 września 2006 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND